

РЕШЕНИЕ

№ 3749

гр. София, 10.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1469** по описа за **2020** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“- С., подадена чрез процесуален представител юрк. Д. М. срещу РЕШЕНИЕ от 07.01.2020г. на СРС, НО, 108-ми състав, постановено по нахд № 5648/2019г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Касаторът излага, че специалният състав за маловажност на административно нарушение по чл.415в КТ изключва приложението на общата разпоредба на чл.28 ЗАНН. Посочва още, че нарушението е доказано от обективна страна и следва да бъде ангажирана административно-наказателната отговорност на работодателя, като му се наложи минималния размер на имуществената санкция от 100.00 лева по чл.415в КТ.

Касаторът, чрез процесуален представител юрк.Ш. Х. моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 108-ми състав по нахд № 5648/2019г. и спорът решен по същество, като се потвърди изцяло НП № 22-005657 от 20.03.2019г., както и да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], представлявано от Л. Г. П. не е депозирал писмен отговор по чл.213а АПК и не изразява становище по основателността на жалбата в хода на висящността на процеса.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за

основателна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 07.01.2020г., постановено по нахд № 5648/2019г. СРС, НО, 108-ми състав е отменил наказателно постановление /НП/ № 22-005657 от 20.03.2019г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда”-С., с което на основание чл.416 ал.5 във вр.чл.415в ал.1 от КТ на [фирма], представлявано от Л. Г. П. е било наложено административно наказание –имуществена санкция в размер на 100.00 /сто/ лева за нарушение по чл. 4 ал.2 от Наредба № 5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл.62 ал.5 от КТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Р. В. А. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е осъществил от обективна страна състава на административното нарушение по чл. 4 ал.2 от Наредба № 5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл.62 ал.5 от КТ, но същото представлява маловажен случай по см. на чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

При извършване на проверка по спазване на трудовото законодателство в периода 31.01.2019г.-27.02.2019г. е било установено, че между [фирма] и Н. И. Д. е бил сключен трудов договор № 13/06.11.2018г. за изпълнение на длъжността „продавач-консултант“. На 06.11.2018г. до НАП е било изпратено уведомление по чл.62 ал.5 от КТ, но същото е било отхвърлено с посочена причина „некоректен код по НКПД: 5223“. Работодателят не е представил уведомление за отстраняване на допуснатата грешка, което да е изпратено в НАП в тридневен срок, считано от 06.11.2018г. Нарушението е било извършено на 10.11.2018г. При така изложената фактическа обстановка и в присъствието на двама свидетели и нарушителя е бил съставен АУАН № 22-005657/27.02.2019г., а въз основа на него и процесното НП № 22-005657 от 20.03.2019г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда”-С..

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Обжалваният съдебен акт е постановен в противоречие със специалната разпоредба на чл.415в КТ. Неправилно в мотивната част на акта е изследвана и обсъдена хипотезата на чл.28 ЗАНН, която е неприложима в спорното правоотношение.

Съгласно Тълкувателно решение № 3/10.05.2011г. по т.дело №7/2010г. на ВАС на РБ, чл.415в КТ е привилегирован състав и е приложим по отношение на всички нарушения на разпоредбите на КТ /с изключение на тези по чл.61 ал.1, чл.62 ал.1 и ал.3 и чл.63 ал.1 и ал.2 от КТ/ при наличие на предпоставките по този текст. Следва да

се отбележи още, че специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на „маловажно“ административно нарушение по чл. 415в КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН, според която за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. „Маловажните“ нарушения, установени по КТ, съобразно чл. 415в КТ имат два основни признака: нарушението да е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и от него да не са настъпили вредни последици за работници и служители. При това в тези случаи не е предвидено освобождаване от административно-наказателна отговорност /за разлика от тези по чл. 28 ЗАНН/, а налагане на същото по вид административно наказание – парична санкция, но в многократно по-нисък размер /от 100.00 до 300.00 лева/.

Първоинстанционният съд не е спазил задължителните разяснения в този тълкувателен акт на ВАС на РБ /чл.130 ал.2 от ЗСВ/ и съдебното решение се явява опорочено и подлежи на отмяна. Законосъобразно касаторът е обосновал и приложил чл.415в ал.1 от КТ, като е приел, че визираното нарушение е „маловажно“ и е определил минимален размер на имуществената санкция от 100.00 лева. Между страните не съществува спор по фактологията, а нарушението по чл.4 ал.2 от Наредба № 5 от 29.12.2002г. е доказано от обективна страна. След като законодателят е предвидил специален състав за квалифициране на едно нарушение, като „маловажен“ случай по КТ, прилагането на общата разпоредба на чл.28 ЗАНН е изключено.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 07.01.2020г. на СРС, НО, 108-ми състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.1 от НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде отменено. Спорът е напълно изяснен от фактическа страна, поради което следва да бъде разрешен по същество, чрез потвърждаване на наказателния акт. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора и на основание чл.63 ал.3 ЗАНН в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрк.Ш. Х., които се определят в размер на сумата от 80.00 лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 и чл.222 ал.1 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение от 07.01.2020г., постановено по нахд № 5648/2019г. на СРС, НО, 108-ми състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22-005657 от 20.03.2019г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С., с което на основание чл.416 ал.5 във вр.чл.415в ал.1 от КТ на [фирма], представлявано от Л. Г. П. е наложено административно наказание –имуществена санкция в размер на 100.00 /сто/ лева за

извършено нарушение по чл. 4 ал.2 от Наредба № 5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл.62 ал.5 от КТ.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] представлявано от Л. Г. П. със седалище и адрес на управление: [населено място], район „С.“, [улица] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“- С. с адрес: [населено място], район „Изгрев“, [улица] сумата от 80.00 /осемдесет/ лева на основание чл.63 ал.3 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.